

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7541/2025
28.08.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић, Иване Рађеновић, Татјане Ђурице и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ... и ББ из ..., чији су пуномоћници Бошко Кнежевић, Никола Чепић, Милош Игић, Наташа Игић и Горан Колунџија, адвокати у ..., против противника предлагача ЈП „Путеви Србије“ Београд, чији је пуномоћник Бранислав Поповац, адвокат у ..., одлучујући о ревизији противника предлагача, изјављеној против решења Вишег суда у Шапцу Гж 715/23 од 07.06.2023. године, у седници одржаној дана 28.08.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији противника предлагача, изјављеној против решења Вишег суда у Шапцу Гж 715/23 од 07.06.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија противника предлагача, изјављена против решења Вишег суда у Шапцу Гж 715/23 од 07.06.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Лозници Р1 98/21 од 16.12.2022. године одређена је новчана накнада за експроприсану непокретност, ближе описану у изреци решења, у износу од 2.366.014,00 динара и за биљне културе на експроприсаној непокретности у износу од 200.998,00 динара, укупно 2.567.012,00 динара. Противник предлагача обавезан је да предлагачима на име накнаде за експроприсане непокретности и накнаде за вредност биљне културе на експроприсаним непокретностима плати износ од 2.567.012,00 динара, са законском затезном каматом на овај износ почев од 16.12.2022. године па до коначне исплате. Противник предлагача обавезан је да предлагачима на име трошкова ванпарничног поступка плати износ од 152.750,00 динара са законском затезном каматом на овај износ почев од извршности решења па до исплате, док је захтев преко досуђеног па до траженог износа од 231.500,00 динара, са законском затезном каматом од извршности решења до коначне исплате, на име трошкова ванпарничног поступка, одбијен.

Решењем Вишег суда у Шапцу Гж 715/23 од 07.06.2023. године одбијена је жалба противника предлагача и потврђено решење Основног суда у Лозници Р1 98/21 од 16.12.2022. године, у делу којим је утврђена накнада за експроприсане непокретности у износу од 2.366.014,00 динара и обавезан противник предлагача да предлагачима исплати наведени износ са законском затезном каматом од 16.12.2022.

године до коначне исплате. Одбачен је захтев противника предлагача за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против решења другостепеног суда противник предлагача изјавио је благовремену ревизију, по основу одредбе члана 404. ЗПП, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, указујући на потребу уједначавања судске праксе о посматраном правном питању утврђивања висине накнаде за експроприсане непокретности.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије, сагласно ставу 2. исте одредбе, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Имајући у виду разлоге на којима су заснована решења нижестепених судова, о висини новчане накнаде за експроприсано земљиште за потребе изградње државног пута и начину на који је утврђена та висина, као и изнете наводе у ревизији противника предлагача, Врховни суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији противника предлагача применом одредбе члана 404. ЗПП. Правно становиште нижестепених судова у складу је са постојећом судском праксом ревизијског суда у погледу примене материјалног права код одређивања новчане накнаде за земљиште одузето у јавном интересу ради изградње државног пута. У том смислу Врховни суд је већ изразио став да у случају када је земљиште експроприсано ради изградње државног пута, накнада се досуђује према тржишној вредности тог земљишта као градског грађевинског. Приликом одређивања тржишне вредности непокретности, према њеном стању у време експропријације, а по ценама у време доношења судске одлуке, суд није везан проценом Пореске управе, нити споразумима о накнади закљученим са другим сопственицима суседних парцела. Суд је овлашћен да у ванпарничном поступку изведе доказ вештачењем и висину накнаде одреди применом критеријума који су вештачењем узети у обзир, што је у овом случају учињено на основу усаглашеног налаза и мишљења вештака. Одредба члана 51. Закона о експропријацији, на коју противник предлагача указује у ревизији, није део материјалног права на ком су засноване одлуке нижестепених судова, нити је применом те одредбе утврђена накнада за експроприсану непокретност.

Ревизијом противника предлагача се у претежном делу оспорава оцена доказа и утврђено чињенично стање, што не представља разлог за изјављивање изузетно дозвољене ревизије. Примена овог института предвиђена је за примену материјалног права, које је побијаним другостепеним решењем примењено на начин који је у складу са постојећом судском праксом ревизијског суда. Одлуке на које се противник предлагача позива у ревизији не указују на неуједначеност судске праксе, с обзиром да се накнада за експроприсану непокретност утврђује у сваком конкретном случају на основу одговарајућих критеријума, па и правилност одлуке зависи од чињеница утврђених у том поступку.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, у смислу одредбе члана 410. став 2. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија противника предлагача недозвољена у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Наведена одредба сходно се примењује и у ванпарничном поступку, у складу са одредбом чл. 30 ст. 2 Закона о ванпарничном поступку.

Предлог у овом ванпарничном поступку поднет је 05.10.2021. године. Вредност предмета спора побијаног дела решења износи 2.366.014,00 динара, односно 20.125,62 евра.

Имајући у виду да вредност предмета спора не достиже захтевани ревизијски цензус за одлучивање, следи да је ревизија противника предлагача недозвољена.

У складу са изнетим одлучено је као у ставу другом изреке, применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Татјана Миљуш с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**